Prima instanță: Judecătoria Chișinău, (sediul Centru), judecător Dragoș Crigan

Dosarul nr. 2r-1408/26
PIGD: (2-26075841-02-2r-08072026)

D E C I Z I E

13 iulie 2026 mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele completului, judecătorul Ana Panov
Judecători Elena Bolocan și Svetlana Vîșcu

examinând fără participarea părților, recursul declarat de către avocatul Mazur Svetlana în interesele Iordan Liubovi,

în cauza civilă la cererea depusă de Iordan Liubovi cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie în privința agresorului Rusu Valeriu,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 16 iunie 2026, prin care a fost admisă parțial cererea depusă de Iordan Liubovi cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie în privința agresorului Rusu Valeriu,-

A C O N S T A T A T:

Poziția instanței de fond:

La data de 15 iunie 2026, Iordan Liubovi a depus cerere cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie în privința agresorului Rusu Valeriu.

În motivarea cererii a indicat că, din perioada anilor 2019 este în relații de concubinaj cu Rusu Valeriu, din această relație s-au născut 3 copii.

Indică că, timp de 3 ani, pârâtul manifestă față de petiționară un comportament agresiv, intimidant, abuziv şi persecutoriu, acțiuni care întrunesc elementele violenței în familie sub aspect fizic, psihologic și emoțional. Aceste fapte au generat o stare continuă de frică, insecuritate, stres psihologic şi afectare a echilibrului emoțional atât al petiționarei, cât şi al copiilor minori.

Relevă că, pârâtul manifestă un comportament agresiv verbal, folosind un limbaj injurios, obscen, degradant şi umilitor, adresând expresii ofensatoare şi amenințări, inclusiv în prezența copiilor minori. Deseori aplică forță fizică care se manifesta prin îmbrânceli, lovire cu palma peste față și corp. Acest comportament are un impact direct şi negativ asupra dezvoltării emoționale şi psihologice a copiilor, care sunt expuși repetat unui climat de teamă, tensiune şi insecuritate

Mai indică că, pârâtul provoacă în mod repetat conflicte şi scandaluri, exercită presiuni psihologice constante, iar în repetate rânduri a recurs la acte de violență fizică manifestate prin îmbrânceli şi alte acțiuni de natură să-i afecteze integritatea fizică şi psihică a petiționarei.

Totodată, comunică petiționara că pârâtul consumă frecvent băuturi alcoolice, iar în asemenea stări devine agresiv, imprevizibil şi amenințător.

Declară că, aceste fapte nu constituie incidente izolate, ci reflectă un comportament repetitiv, sistematic şi continuu de violență domestică. Anterior, situații similare au avut loc în repetate rânduri, motiv pentru care au fost depuse plângeri la organul de poliție competent, fiind constatate circumstanțe ce relevă existența violenței fizice şi psihologice.

De asemenea, pârâtul se află la evidența autorităților competente în calitate de agresor familial, aspect ce confirmă caracterul repetitiv şi pericolul real al comportamentului său.

Susține că, comportamentul pârâtului demonstrează existența unui risc real și continuu pentru securitatea, integritatea fizică şi psihologică a subsemnatei şi a copilului minor. Violența verbală, intimidarea, amenințările, agresiunile fizice şi presiunile psihologice repetate reprezintă forme de violență domestică ce justifică intervenția urgentă a instanței.

Relevă că, având în vedere caracterul repetitiv al actelor de violență, starea permanentă de intimidare și insecuritate, existența antecedentelor de violență, impactul negativ asupra copiilor și riscul continuării agresiunilor, consideră că sunt întrunite toate condițiile legale și factuale pentru emiterea ordonanței de protecție.

Solicită eliberarea ordonanței de protecție pe un termen de 90 de zile împotriva acțiunilor presupusului agresor Rusu Valeriu, cu obligarea ultimului de a părăsi locuința comună, de a nu se apropia de petiționară cu păstrarea distanței de 500 m., de a nu o contacta prin toate mijloacele, telefon, mesaje, apeluri telefonice, rețele de socializare.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, (sediul Centru), din 16 iunie 2026, a fost admisă parțial cererea depusă de Iordan Liubovi. S-a eliberat ordonanţa de protecţie în favoarea victimei Iordan Liubovi (a.n. *****) împotriva agresorului Rusu Valeriu (a.n. *****) pentru un termen de 30 de zile din momentul pronunţării prezentei.

Pentru a da o astfel de soluție instanța de fond a indicat că, prin probatoriu administrat și explicațiile participanților la proces, instanța a reținut că între Iordan Liubovi și Rusu Valeriu au avut loc acte de violență psihologică, violență caracterizată prin strigăte, cuvinte injurioase și deteriorarea bunurilor mobile din locuința comună însă, fără a aplica violență fizică față de victimă, iar caracterul repetitiv și sistematic al comportamentului pârâtului rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză și fiind confirmate parțial și de agresor.

Astfel, instanța a reținut, că deși anumite împrejurări invocate de petiționară nu au fost confirmate, acestea nu înlătură concluzia privind existența violenței domestice și necesitatea aplicării măsurilor de protecție, în scopul prevenirii unor noi acte de agresiune și asigurării protecției efective a victimei, cu eliberarea ordonației pe un termen de 30 zile.

Solicitarea recurentului:

La 17 iunie 2026, avocatul Mazur Svetlana în interesele Iordan Liubovi a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 16 iunie 2026, solicitând admiterea recursului, casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral cererea depusă de Iordan Liubovi, eliberată ordonanța de protecție pe un termen de 90 zile, cu obligarea presupusului agresor de a parasi locuinta comună, de a păstra distanța de 500 m, de a nu contacta victima prin toate mijloacele.

Argumentele părților:

În motivarea recursului a invocat că, deşi instanța a constatat existența violenței în familie şi necesitatea aplicării unor măsuri de protecție, consideră că soluția pronunțată este insuficientă, incompletă şi disproporțională în raport cu gravitatea riscului existent, neasigurând protecția reală şi efectivă a victimei. Indică că, constatînd existența circumstanțelor ce justifică intervenția statului, a aplicat măsuri insuficiente prin emiterea ordonanței pe 30 zile, iar menținerea agresorului în locuința comună sau lipsa unor restricții ferme de apropiere şi contact reduce eficiența ordonanței şi nu elimină riscul repetării actelor de violență.

În contradictoriu la 10 iulie 2026, Rusu Valeriu și-a expus poziția scrisă la recursul declarat de avocatul Mazur Svetlana în interesele Iordan Liubovi, indicînd că nu intenționează să revină în familie, anterior de doua ori a încercat să plece de acasa, dar a fost oprit de Iordan Liubovi si feciorul ei *****, apoi fiind telefonat de fiica ***** de pe telefonul Iordan Liubovi, după care se întorcea innapoi acasa. La moment consideră ca nu mai are rost sa locuiască acolo nici de dragul copiilor, cu care a stat din august 2023 pîna în septembrie 2025, pe cînd Iordan Liubovi era la lucru. Menţionează ca afirmațiile că servește băuturi alcoolice si este agresiv sunt falsuri. Din cauza tensiunii joase nu imi permit sa serves băuturi alcoolice. Factorul care a dus la certuri ultima jumatate de an au fost dispariţia unei sume mari de bani (aproximativ 45000 lei) și insistența cu care Iordan Liubovi îi cere să scrie pe numele copiilor ½ cotă parte din apartamentul acestuia.

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu art. 423 alin. (1) Cod de procedură civilă, încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărîre, de către părți şi de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol.

Potrivit art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

Potrivit art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru reține că prin recursul înaintat se contestă încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 16 iunie 2026.

Astfel, recursul declarat de către avocatul Mazur Svetlana în interesele Iordan Liubovi la 17 iunie 2026 a fost depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de către participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În baza art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Potrivit art. 2 Legii nr. 45/01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, prin violență în familie se înțelege acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

În conformitate cu prevederile normei menționate *violenţă psihologică* reprezintă impunere a voinţei sau a controlului personal; provocare a stărilor de tensiune şi de suferinţă psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, şantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, ameninţări verbale, afişare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice, neglijare; implicare în viaţa personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenţie, inclusiv în locuinţa familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere şi/sau creare a impedimentelor în realizarea profesională ori interzicere şi/sau creare a impedimentelor în realizarea programului educaţional în instituţia de învăţământ; persecutare prin contactarea sau încercarea de a contacta prin orice mijloc sau prin intermediul altei persoane victima căreia i s-a cauzat o stare de anxietate, frică pentru siguranţa proprie ori a rudelor apropiate, fiind constrânsă să-şi modifice conduita de viaţă; deposedare de acte de identitate; privare intenţionată de acces la informaţie; alte acţiuni cu efect similar.

Norma menționată apreciază *violența fizică* ca vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă și de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acțiuni cu efect similar.

În temeiul art. 3 Legii menţionate, subiecţi ai violenţei în familie sînt agresorul şi victima membri ai aceleiaşi familii. Membri de familie, în sensul prezentei legi, sînt: a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

Conform art. 12 alin. (1) aceleiaşi Legi, victima are dreptul să sesizeze orice caz de violenţă în familie şi să solicite protecţie, iar art. 13 alin. (2^1) stabilește că, cererea pentru eliberarea ordonanţei de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din cauză de sănătate, vîrstă, alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea pentru eliberarea ordonanţei de protecţie poate fi depusă, în interesele victimei, de către organul de poliţie, organul de asistenţă socială sau de procuror. Cererea pentru eliberarea ordonanţei de protecţie în interesele copilului sau ale persoanei în privinţa căreia este instituită o măsură de ocrotire judiciară poate fi depusă de autoritatea tutelară locală sau de procuror şi în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.

În temeiul art. 15 Legii menționate, instanța de judecată este în drept să stabilească măsuri de protecţie pe un termen de până la trei luni, urmând să fie retrase măsurile de protecţie odată cu dispariţia temeiurilor care au dus la aplicarea măsurilor date şi a pericolului real. Prevederi similare se conţin şi în Capitolul XXII[2] Cod de procedură civilă - Aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie.

Conform art. 278[3] Cod de procedură civilă, cererile privind aplicarea măsurilor de protective în cazurile de violență în familie se examinează de instanțele judecătorești conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepțiile și completările stabilite în prezentul capitol și în legislația de prevenire și combatere a violenței în familie. Instanța examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie cu participarea victimei și a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituțiile abilitate prin lege cu funcții de prevenire și combatere a violenței în familie, în funcție de circumstanțele individuale ale cazului.

Potrivit art. 278[4] alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea privind aplicarea măsurilor de protective se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vîrstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliție, organul de asistență socială sau de către procuror. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție în interesele copilului sau ale persoanei în privința căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea și protecția personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire și în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.

Conform art. 278[5] Cod de procedură civilă, în cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se indică circumstanțele actului de violență, intensitatea, durata, consecințele suportate și alte circumstanțe care indică necesitatea aplicării măsurilor de protective.

Potrivit art. 278[6] alin. (3) Cod de procedură civilă, Declarația independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice. La ședința de judecată, victima poate fi însoțită de o persoană de încredere, aleasă de aceasta, care să îi ofere sprijin moral și care are obligația de confidențialitate. Instanța de judecată poate solicita, după caz, organului de asistență socială sau poliției prezentarea unui raport de caracterizare a familiei vizate și a presupusului agresor. Instanța de judecată poate solicita și alte acte necesare pentru examinarea cererii.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul constată că instanța de fond just a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

Astfel, probatoriu administrat la caz atestă că, Iordan Liubovi și Rusu Valeriu se află în relații de concubinaj din anul 2019 și au la întreținere trei copii minori, ***** a.n. *****, ***** a.n. ***** și *****, a.n. *****. (f.d.10-12).

Deci, se atestă că sunt întrunite condiţiile prevederilor art.3 alin. (2) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenţei în familie, ultimii fiind subiecți ai violenţei în familie.

Totodată Colegiul atestă că, prin probatoriu administrat și explicațiile participanților la proces, s-a constatat că, între Iordan Liubovi și Rusu Valeriu au avut loc acte de violență

psihologică, violență caracterizată prin strigăte, cuvinte injurioase și deteriorarea bunurilor mobile din locuința comună.

Respectiv, Colegiul civil consideră că, manifestările deviante incluse în comportamentul lui Rusu Valeriu sunt apte în sine să afecteze integritatea emoțională a Iordan Liubovi și se circumscriu fenomenului violenței în familie.

La fel, Colegiul subliniază că, starea de fapt dintre părți pune în evidență caracterul neînțelegerilor dintre părți, ca și potențialul pericol la care este expusă Iordan Liubovi, existând pericolul real ca aceasta să fie supusă unor acte de violență domestică din partea lui Rusu Valeriu.

Aplicând prevederile legale menționate *supra* la caz, instanța de recurs reține că, într-adevăr, art. 278^6 alin. (3) Cod de procedură civilă stabilește că declarația independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice.

Respectiv, prima instanță corect a constatat că agresorul, prin comportamentul său și-a creat premise pentru aplicarea față de el a prevederilor Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, accentuând că statului îi revine obligația pozitivă de a acționa în scopul garantării dreptului la respectul vieții private și de familie, protecției efective împotriva violenței în familie.

Totodată, instanța de recurs reține poziția instanței de fond referitor la faptul că, nu au fost prezentate circumstanțe care să justifice stabilirea unui termen mai îndelungat, iar durata de 30 de zile, realizează un just echilibru între necesitatea asigurării protecției efective a victimei și respectarea principiului proporționalității măsurilor dispuse. În același timp, i-a fost explicat victimei că, în situația în care la expirarea acestui termen vor persista riscurile care au determinat aplicarea măsurilor de protecție sau vor apărea circumstanțe noi care să justifice menținerea acestora, persoana interesată va putea solicita prelungirea măsurilor în condițiile prevăzute de lege.

Astfel, termenul stabilit este apreciat ca fiind suficient pentru asigurarea protecției imediate a victimei și pentru oferirea părților a unei oportunități reale de a identifica o soluție amiabilă și durabilă pentru depășirea conflictului existent.

Cît privește alegațiile avocatului Mazur Svetlana în interesele Iordan Liubovi, cu privire la necesitatea eliberării ordonanței de protecție pe un termen mai îndelungat de 90 zile, sînt apreciate critic, or nu au fost invocate careva argumente plauzibile în acest sens.

Prin urmare, instanța de recurs menționează că, argumentele invocate de către avocatul Mazur Svetlana în interesele Iordan Liubovi, în cererea de recurs sunt formale și neîntemeiate, fiind reținute critici subiective față de concluziile instanței de fond, considerent din care necesită a fi respinse, cu menținerea actului judecătoresc atacat.

Colegiul mai reține că, CtEDO a accentuat că tema violenței în familie nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes public, care implică acțiunea eficientă a statului de a garanta dreptul la respectul vieții private și de familie și protecția efectivă împotriva violenței în familie.

Totodată, CtEDO (hotărîrea din 09.06.2009 în cauza Opuz c. Turciei, cererea nr.33401/02) a remarcat că eșecul în a răspunde adecvat violenței de gen constituie o încălcare a art.14 al Convenției Europene (clauza non-discriminare), indicând că violența împotriva femeilor este o formă de inegalitate și că judecarea acestei categorii de pricini urmează să se înfăptuiască pe principiul asigurării interesului superior al victimei (copii,

femei, vîrstnici), și, la fel, pe principiul toleranței *"zero"*, adică aplicarea măsurilor de protecție trebuie să aibă un efect descurajant pentru agresor.

Prin urmare, Colegiul civil subliniază că, pentru a preîntâmpina pericolul asupra securității, sănătății și bunăstării personale și a opri grava intervenție asupra integrității psihologice și fizice a victimei, cerințele privind aplicarea măsurilor de protecție sunt justificate.

Din considerentele expuse *supra*, instanța de recurs consideră încheierea instanței de fond întemeiată, deoarece justificat și argumentat s-a pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a admite parțial cererea depusă de Iordan Liubovi cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie în privința agresorului Rusu Valeriu.

Astfel, având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt și de drept, privind ilegalitatea încheierii contestate și care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil conchide de a respinge recursul ca neîntemeiat și a menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 16 iunie 2026.

În conformitate cu art. 427 lit. a) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge cererea de recurs declarată de către avocatul Mazur Svetlana în interesele Iordan Liubovi.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 iunie 2026, prin care a fost admisă parțial cererea depusă de Iordan Liubovi cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie în privința agresorului Rusu Valeriu.

Decizia este irevocabilă din momentul adoptării.

Președintele completului
Judecătorul Ana Panov

Judecătorii

Elena Bolocan

Svetlana Vîșcu